AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 154r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ctus et illectus. deus at nem
ne tẽptat/ temptatione scilicet
noxia. nam est et vtilis quado
non deapim² uel oppnim² sed.p
bam². sdm quod dictũ ẽ proba
me et tempta me Illa ergo no
xia temptatione quã significat a
postol⁹ dicens/ ne forte temptauit
vos qui tẽptat et manis sit labor
noster. deus ut dixi nemine tem
ptat. hoc est. nemine infert uel
induit in temptationẽ. nã tem
ptatij et in temptationẽ non iferrij
non ẽ malũ. ymmo etiã bonũ est
Hoc est em pbarj Quod itaq; di
cim⁹ deo/ ne nos inferas in tẽpta
tionẽ. quid dicim⁹. insi ne nos
inferri sinas? Vnde sic orant
nonnulli/ et legit² in codiab⁹ plu
rib⁹. et hoc sic posuit cprian⁹
beatissim⁹. ne pacaris nos in
duci in temptationẽ. in ewange
lio tñ greco nusq; inueniij. insi
ne nos inferas in tẽptationem
Tutores igit² vnum⁹ si totum
deo dim⁹. non aut nos illi et pa
te et nobis ex parte committim⁹.
quod vidit iste sanctus et vene
rabilis martyr Nam cũ eundẽ
locũ otõns exponẽt. ait post
cetera Quando aut rogam⁹
ne in temptationẽ uenam⁹. ad
moneni² infirmitatis et imbe
cillitatis nostre dũ sic rogam⁹.
ne quis se insolent extollat. ne
quis sibi supbe ar roganteq; ali
quid assumat. ne quis a cõfes
sions a passions tclam sua du
cat. cui dns ipse humilitate sua do
cens dixit. vigilate et orate ne
uenatis in temptationẽ. spiis
quidẽ promptus ẽ caro aut infi
ma. ut dum pcedit humilis et
submissa confessio et dat² totũ deo.
quaquid supplicat cũ timore dei
petit² ipius pietate pstet² Si
go alia doumẽta non essent. hec
dnica oratio nob ad causã gratie
quã defendim⁹ sola sufficet. qr
nihil nobis reliquit in quo tãq;
in nostro gleriẽ Siquidẽ et ut
non discedam⁹ a deo. non ondit
dandũ esse insi a deo. cũ poscẽdũ
ondit a deo Qui em infert² in tẽ
ptationẽ. non discedit a deo Nõ
ẽ hoc omnino in ribus liberij ar
bitrij quales nuc sunt. fuerut
in homine ante q; cadẽt Que tam
libertas uolũtatis in illius pime
conditionis pstantia quãtũ va
lueit apparuit in angelis qui di
abolo cũ suis cadẽte in veritate
stetrut. et ad securitatẽ pretuã
non cadendi in qua nuc eos esse
certissim sum⁹ puenire meue
rut. post casũ aut hominis nõ ñ
ad gratiã suã deus voluit peti
nere ut homo accedat ad eũ. ne,
q; insi ad gratiã suã voluit ptine
ut homo non recedat ab eo Ha
anc gratiã posuit in illo in quo
sortem cõsecuti sum⁹ pdestinati
sdm ppositũ eius qui vniuersa
opat². Ac pri hoc sicut opat² ut
accedam⁹. sic opat² ne discedam⁹
Ptr qd ei p.ipham dictũ ẽ fiat